

[Arnth Jensen.]

højere Stillinger, end hans Alder og Nummer forudsætter, en Fremgangsmaade, som jeg helt og fuldt billiger, idet det er min fulde Overbevisning, at det netop bidrager til at fremme Initiativ og Dygtighed saavel i Statens som i det private Erhvervslivs Tjeneste.

Et andet Mindretal i Kommissionen, bestaaende af de socialdemokratiske Medlemmer samt Repræsentanterne for C. O. I og C. O. II, har for Statsbanernes Vedkommende ønsket foreløbig at beholde den Særregel, som har været gældende dér fra 1940, nemlig en Aldersgrænse paa 67 Aar. Her skal det indrømmes, at man ved nu straks at gaa tilbage til 70 Aars Aldersgrænsen fremkalder en vis Stagnation i Avancementsmulighederne, men naar jeg alligevel har kunnet følge Flertallet, er det dels paa Grund af mit almindelige Syn, som jeg allerede har omtalt, men mest paa Grund af, at det er bevist, at der i de senere Aar har raadet en overordentlig stor Mangel paa uddannet Personal i saa at sige alle Personalegrupper, saadan at de Forudsætninger, der i 1939 gjorde sig gældende for Nedsættelse af Aldersgrænsen, slet ikke er til Stede nu. Jeg maa derfor anbefale, at man i Statsbanerne indfører samme Aldersgrænse som den, der gælder for Tjenestemænd i øvrigt. Jeg tilføjer, at der i Forslaget er optaget nye Avancementsstillinger inden for denne Etat, saaledes at det i nogen Maade kan læge Saaret, hvis et saadant er bibragt. Endelig maa det ikke glemmes, hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen anførte, at Staten ikke binder en Tjenestemand til at blive, til han er 70 Aar, men at det staa ham frit for at gaa, naar han er 65.

Forholdene for de ugifte Tjenestemænd, der efter det oplyste udgør ca. $\frac{1}{5}$ af samtlige Tjenestemænd, har ogsaa været Genstand for en indgaaende og grundig Undersøgelse og Behandling i Kommissionen. De har hidtil oppebaaret samme Grundløn og Alderstillæg som de gifte, og det kommer de ogsaa til i Fremtiden, men deres Reguleringstillæg har været noget mindre. Nu har deres Krav været det, at de ogsaa paa dette Omraade blev ligestillet med de gifte, idet de har anført, at deres Arbejde var det samme, og at de derfor fortjente samme Løn, og vilde Staten socialt set sikre de

gifte Tjenestemænd, maatte det ske paa anden Maade, saadan som for andre Samfundsborgere. Helt ulogisk er denne Tankegang ikke, og meget kan siges til Fordel for den. Men paa den anden Side er Tjenestemandssloven ogsaa paa anden Maade, gennem sine Bestemmelser om Alderstillæg, om Enke- og Børnepension, opbygget med socialt Islæt, og dette Synspunkt kan heller ikke helt afvises, naar det gælder en Lønningssdel, der i Virkeligheden forudsætter unormale Tilstande — her er det maaske især berettiget. Man har derfor ikke kunnet imødekomme Kravet om ens Løn for gifte og ugifte; endvidere ogsaa af den Grund, som den højtærede Finansminister nævnte i sin Forelæggelsestale, at den finansielle Belastning paa 8 Mill. Kr., som Kravets Opfyldelse vilde have medført, ikke kunde forventes bevilget. Skulde derfor de ugiftes Reguleringstillæg hæves til samme Højde som de giftes, vilde det være gaaet ud over de sidstnævnte, og det fandt man ikke rigtigt. Man blev derfor staaende ved de Forbedringer, Lovforslaget udviser, og jeg vil mene, at man her har fundet det, som er baade ret og rimeligt.

Ogsaa de samgifte Tjenestemænd har faaet deres Kaar meget forbedret, og selv om de ikke helt har faaet deres Ønsker opfyldt, er der dog, kan jeg med Rette sige, foreslaaet en meget stor Forbedring, som vil mærkes tydeligt i disses Hjem, saaledes at man nu sikkert ikke mere, saadan som det har været Tilfældet, behøver at tale om Skilsmisse af lønmæssige Grunde.

De ærede kommunistiske Medlemmer har ogsaa i deres Særudtalelse berørt Sygeplejerskernes Kaar, som de ønsker yderligere forbedret. Der er vist ingen i denne Sal, som ikke beundrer den selvopofrende og velsignelsesrige Gerning, som Sygeplejerskerne udfører, og der er sikkert heller ingen, som ikke vil være med til at yde dem en endog rundelig Løn for deres Arbejde. De har ved dette Forslag ikke faaet alle deres Krav opfyldt, men de har faaet saa væsentlige lønmæssige Forbedringer baade i Uddannelses- og Tjenestetid, at man ikke har ment at kunne gaa videre. Forbedringerne udgør for den pensionsgivende Del for Begyndelseslønnen ca. 43 pCt. og for Slutlønnen ca. 30 pCt., og den samlede Stigning for Begyndelses- og Slutløn er for henholds-